

UCHWAŁA Nr 127 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1985 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) w związku z ustaleniem powszechnych zasad stosowania czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy z uwzględnieniem dodatkowych dni wolnych od pracy — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia mogą korzystać z 38 lub 34 dodatkowych dni wolnych od pracy w roku kalendarzowym na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 października 1984 r. w sprawie zasad stosowania czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 263 i z 1985 r. Nr 32, poz. 145), ze zmianami określonymi w uchwale.

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, czas pracy wynosi:

- 1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo:
 - a) 40 lub 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy, z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,
- 2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:
 - a) 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy, z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy, z zachowaniem w ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobo-

wy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Niedopuszczalne jest przedłużanie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

2. Praca wykonywana za zgodą pracownika w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy nie jest przedłużeniem czasu pracy, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem dobowego wymiaru czasu pracy określonego w § 2.

§ 4. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przywróci normalny wymiar

czasu pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia warunki pracy.

§ 5. Traci moc uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (Monitor Polski Nr 6, poz. 39 i z 1984 r. Nr 10, poz. 69).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do czasu pracy rozliczanego począwszy od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda